

SENDİKALAR VE HALK DESTEĞİ

Aydınlık Dergisi, 17 Aralık 2006

Yıldırım Koç

KESK 14 Aralık 2006 günü varolan hakkını kullanarak iş durdurdu. Bilindiği gibi, Anayasa'nın 90. maddesine 2004 yılı Mayıs ayında yapılan eklemeye, onaylanmış uluslararası sözleşmeler **doğrudan uygulanırlık** kazanmıştır. Böylece, uluslararası sözleşme ile çelişen iç mevzuat hükümleri, **zımnen mülga** sayılmaktadır. 14 Aralık günlü eylem için bir dava açıldığında, yargıçlar, Anayasaya göre, 657 sayılı Yasa'nın bu konuda getirdiği yasakları ve cezaları "yok" saymak ve 87 sayılı ILO Sözleşmesi'ni doğrudan uygulamak durumundadır. 87 sayılı ILO Sözleşmesi, barışçıl olmak koşuluyla bu tür eylemlerin yasal olması gerektiğini belirtmektedir.

Bu eylemlerin diğer bir boyutu, halk desteğidir. Halkın desteğini alan meşru ve demokratik kitle eylemleri, daha güçlü olur. Ancak, sendikalarımızın halkın desteğini sağlamak amacıyla yeterince çaba gösterdiklerini söylemek olanaklı değil.

İşçilerimizin 1989 bahar eylemlerinde geniş bir halk desteği vardı. 1989-1991 döneminde işçiler yürüyüş yaptığında, evlerde oturanlar balkonlara çıkar, işçiler lehine bir tavır sergilerlerdi. Ancak bu halk desteği, bilinçli bir çıkar birliğinin algılanmasının sonucu değildi. Halk, çok düşük ücretlerle çalışan işçilere acıyordu. Destek, acımanın ve mücadeleyi haklı görmenin bir sonucuydu. İşçi ücretleri bir miktar artınca ve bu artış sermayenin denetimindeki kitle iletişim araçları tarafından iyice abartılınca, bu destek kayboldu. Acıma sona erdi; destek yok oldu ve hatta tepkiye dönüştü. Halkın, eylem yapan işçiye karşı tavrı genellikle olumsuzlaştı.

İşçi sınıfı ve sendikacılık hareketi, yeni bir anlayışla halk desteği sağlamak zorundadır. Bu halk desteğinin temelini ise, çıkar birliği ve bütünlüğü oluşturmalıdır. Böyle bir çıkar birliği ve bütünlüğü vardır. İşçi sınıfının karşı karşıya bulunduğu sorunların sorumlusu öncelikli olarak emperyalizmdir. Emperyalizm, yalnızca işçi sınıfına değil, tüm emekçi sınıf ve tabakalara ve aynı zamanda vatanımıza saldırmaktadır; bağımsızlığı ve demokrasiyi ayaklar altına almaktadır. İşçi sınıfının halk desteğini alabilmesinin birinci koşulu, anti-emperyalist ve ulusal bir program benimsemesidir. Örneğin, özelleştirme karşıtı mücadelenin bir "işçi sınıfının öncülüğündeki halk mücadelesi"ne dönüştürülmesi olanaklıdır. Nitekim, bazı yörelerde bu nitelikte gelişmeler de olmuştur. Emperyalizmin vatanımıza ve ulusumuza saldırıda kullandığı azınlıklar, sözde Ermeni soykırımı, Kıbrıs, ekümeniklik, Heybeliada Ruhban Okulu gibi konulardaki taleplerine karşı çıkış da, bu birliğin sağlanmasına katkıda bulunacaktır.

Halkın desteğini sağlamada en önemli araç, Ulusal Kanal'dır. Halkımızı oluşturan farklı toplumsal sınıf ve tabakaların sorun ve çıkar bütünlüğünün en geniş biçimde anlatılmasında Ulusal Kanal çok güçlü olanaklar sunmaktadır. Bu nedenle, Ulusal Kanal'ın desteklenmesi, halk desteğinin sağlanmasında en önemli araçlardan biri olacaktır.

Diğer taraftan, halkın sorunlarına sahip çıkılması da önemlidir. Bu konuda 1997 yılında oluşturulan 5'li Girişim ve ardından Sivil İnisiyatif döneminde önemli bir fırsat kaçırılmıştır. Sivil İnisiyatif içinde TÜRK-İŞ, DİSK ve HAK-İŞ'in yanı sıra, Türkiye Esnaf ve Sanatkarları Konfederasyonu (TESK) ile Türkiye Ziraat Odaları Birliği (TZOB) de vardı. Sivil İnisiyatif döneminde genel merkezler düzeyinde işçi sınıfı ile esnaf-sanatkar ve köylü arasında sağlanan işbirliği, yerel düzeyde geliştirilemedi. Esnafın ve köylünün, işçi mitinglerine katılımı sağlanamadı. İşçilerin, köylü mitinglerini desteklemesi sağlanamadı. Bu eksikliğin giderilmesi gerekli.

Ayrıca, işçilerin ve kamu çalışanlarının halk desteğini sağlamasında daha kaliteli mal ve hizmet sağlanması ile rüşvete ve yolsuzluklara karşı kampanyaların açılması da önemli.

İl özel idaresi işçisi köylüyü iyi hizmet götürürse, sorun yaşadığında arkasında köylüyü bulur. Hekimler ve diğer sağlık personeli, halkımıza iyi hizmet götürürse, eyleme gittiklerinde halk desteğini sağlamakta zorluk çekmezler. Öğretmenlerimiz öğrencilerine ve velilerine iyi davranır, öğrencilerin daha iyi yetişmesi için gerçek bir öğretmen olarak çaba gösterirlerse, eylemlerde sıkıntı çekmezler. Belediye işçileri ve memurları, halkımızın ihtiyaçlarını iyi bir biçimde sağlarsa; diğer kamu kurum ve kuruluşlarında memurlar ve işçiler, halkımıza güleryüzlü bir biçimde iyi hizmet sunarsa, derdimizi onlara anlatmak daha kolaydır. Ayrıca, işçi ve memur örgütlerinin, rüşvete ve yolsuzluklara karşı kampanyalar açması, bıçak parası alan doktoru, rüşvet alan memuru üyelikten çıkarması da sendikalara güven sağlayacaktır.